

- 465 Κ' εἰς ὥραν ὀλιγούτσικην βλέπω φουσσᾶτον κ' ἦρθεν·
δὲν εἶχεν μέτρος τὸ ἔβλεπα κ' ἔρχετον ἀπ' ἐκεῖθεν·
ἐκεῖ ἔδα νέους καὶ λυγερές, ἄνδρες καὶ παλληκάρια
καὶ πολεμάρχους μὲ σπαθιά γυμνὰ δίχως φηκάρια·
κ' εὐτρεπισμένους ἄρχοντες πεζοὺς καὶ καβαλλάρους,
470 νὰ ἔχουν μὲ αὐτοὺς ὑποταγές, ρήτορες καὶ νοδάρους·
εἶδα διακόνους σ' ἐκκλησιές, πισκόπους καὶ παπάδες,
κ' εἰς τὸν παστὸν ἀντρόγυνα, γαμπροὺς μὲ τὲς νυφάδες.
Εἶδα κ' ἐφέρασιν σκαμνιά, νὰ κάτσουν οἱ νοδάροι·
κοντύλι ἐκράτειν ὁ καθεὶς, χαρτὶν καὶ καλαμάρι·
475 κ' εἶχεν καθεὶς τριγύρου του φουσσᾶτον νὰ τὸν βιάζη·
ἄλλος πιττάκια νὰ ζητᾶ, ἄλλος «χαρτὶν» νὰ κρᾶζη·
«σύντομ' ἀποστολάτορας μισεύγει, νὰ λαλοῦσιν,
βιάζου πολλὰ, μηδὲν ἀργῆς, ὡγιά νὰ τὸ βαστοῦσιν».
Κ' ὑγρὰ πιττάκια ἀπὸ σπουδῆς ἐκ τοὺς γραφιοὺς ἐπαῖρναν·
480 ἄλλοι ἔβλεπα τὰ βούλωναν κι ἄλλοι ἀνοικτὰ τὰ φέρναν.
Τόσοι μ' ἐκαταπέσσασιν πιττάκια νὰ μὲ δώσουν,
ὅκ' ἔφριξα θωρώντα τους κ' ἐτράπην πρὶν νὰ σώσουν.
Ἵλοι τὰ χέρια ἐσήκωσαν καὶ πρὸς ἐμὲ θωροῦσαν:
«Ἐπαρ' πιττάκια, ἐκράζασιν, βάστα χαρτιά, λαλοῦσαν·
485 καὶ ὡς ἀπὸ λόγου μας γραφὲς αὐτὲς βάστα μετ' ἔσου
ἀπὸ τὸν Ἄδην τὸν πικρὸν καὶ βλέπε μὴ σοῦ πέσου.
Λάλησε καὶ ἀπὸ λόγου σου· εἶπε τοὺς πονεμένους:
Τοὺς εἰς τὸν Ἄδην ἔχετε ἀπὸ καιρὸν θαμμένους,
τὸν οὐρανὸν στερεύουνται, τὸν ἥλιον οὐ θωροῦσιν,
490 τὸ χῶμαν ἔχουν σάβανον, τὴν γῆν στολὴν φοροῦσιν».

Στυλιανός Αλεξίου (επιμ.), *Μπεργαδής, Απόκοπος. Η Βοσκοπούλα* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΠΟ 15], Βιβλιοπωλείον της Εστίας, Αθήνα 2002, σ. 7-42.

Υπουργείο Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων, ΚΕΝΤΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ΜΙΣ:296442 Π 4.3.7: «Πρόσθετο ψηφιακό υλικό για τη διδασκαλία της Ελληνικής Γλώσσας: Ψηφιοποίηση Αρχείου Γεωργακά»

Μπεργαδής, *Απόκοπος*, στίχοι 465-490.